

HÄCKADE BUSKSÅNGARE VID FINNÅKERSSJÖN 1989?

SVEN LARSSON

Under en promenad vid middagstid den 11/6 vid Näset, Finnåkerssjön hörde jag en fågel som sjöng på ett för mig obekant sätt. Söngen var busksångarlik och geromfördes i 15-20 sekunder långa sekvenser. Den var tidvis mycket långsam och "hackig". Fågeln höll till i toppen av ett videsrår vid sjökanten. Det räddade starkt solskin och den övriga fågelsöngen var ganska sparsam. Det var inga svårigheter att få syn på fågeln som flög omkring i toppen av snåret och sökte föda samtidigt som den då och då sjöng en strof.

Fågeln var mycket rörsångarlik. Om man slår upp en fågelbok och ser vad som står skrivet om busksångaren ser man att den är en typisk nattsångare. Detta utesluter inte sång även på dagen. Sövsångare och gråshoppssångare hörs ju dygnet runt även om söngen ofta är intensivare på natten. Att fågeln vid Näset var en busksångare var ganska lätt att konstatera vid besök senare och särskilt under den mörka tiden på dygnet. Då var söngen mycket intensiv, knappt utan paus och vittljulande. Busksångaren har en mycket komplicerad sång med många hämningar och upprepningar. En nyanländ fågel kan i början ha en tveksam och ofta avvikande sång. Efter någon eller några dagar har fågeln "sjungit upp sig" och låter då som den ska.

Busksångarhannen infångades, mättes, ringmärktes och fotograferades den 22/6. Det hela var gjort på några minuter eftersom det är lätt att infånga en revirhävande hanne genom att spela upp dess sång vid ett fångstnät. Fågeln uppfattar bardspelarsöngen som en konkurrens och försöker driva bort denne, och kan i vissa fall attackera bardspelaren.

Den 30/6 satte jag upp några ringmärkningsnät ett stycke ifrån den sjungande busksångaren. Det var tid att "prova in" platser för höstens ringmärkning. I samband med detta flög en enda fågel i ett nät av "müstag", eftersom jag inte hade för avsikt att ringmärka fåglar just då. Jag tappade verkligen hakan när jag "bläcktrade upp" vingen på den fångade fågeln. Busksångarhannen satt 50 meter bort och sjöng och i handen hade jag en busksångare. Busksångare och rörsångare har klart olika profil på vingen. Därför var det ganska lätt att konstatera att den infångade fågeln var ännu en busksångare. Efter ringmärkning, mätningar och fotografering släpptes busksångare nummer två snabbt.

Denna var klart mindre än den sjungande hannen. Nu fanns förmodligen ett busksångarpar vid Näset. När busksångaren går till sin häckning tystnar söngen. Fågeln blir diskret men varmar vid boplatsen. Den 5/7 tystnade söngen och hördes inte mera. Vid en tidigare häckning 1984 i Gävletrakten fanns busksångarens bokupa upphängd i örter c:a en halv meter ovanför marken. Det går naturligtvis inte att "plöja fram" i terrängen hur som helst när man söker efter ett bo. Detta kan fördärva häckning för såväl den man söker som andra arter. Man får förflytta sig efter de stigar och naturliga passager som finns i naturen. Någon varnande busksångare upptäcktes dock aldrig. Troligen hade den sjungande hannen lyckats locka en hora till platsen men att detta ändå inte ledde till häckning. Fynden vid Näset, Finnåkerssjön av busksångare är nr 2 och 3 efter den första som upptäcktes vid Albäckån 31/5 1989.

Ann.

Busksångare nr 1 (den sjö): Vinglängd 63 mm, vikt 13,1 g

Busksångare nr 2: Vinglängd 61 mm, vikt 11,1 g

Busksångare nr 2 (Foto: Sven Larsson)